

saakaldte Finanslovbehandling tillod han sig at sige. Der er jo kommet adskillig Kritik fra Oppositionens Side, og den højtærede Statsminister maa vide, at det ikke er socialdemokratisk Vennemøde, han her deltager i. Vi vil selvfølgelig have Lov at anføre de Ting, hvor vi mener, der kan være Kritik at rette mod Regeringen. Den højtærede Minister udtalte sig paa en saadan Maade, at man havde det Indtryk, at han egentlig var ret tilfreds med, at vi nu fra Landbrugets Side maatte komme til Regeringen for at anmode om Hjælp i den Situation, der havde udviklet sig efter den tyske Toldlov. Ved at læse hans Tale fik jeg det Indtryk, at det ligesom skinnede igennem, at hvis det ikke havde været Landbruget, men havde været Industrien eller et andet Erhverv udenfor Landbruget, vilde vi temmelig sikkert ikke have været saa hidsige, saa vilde vi temmelig sikkert have holdt os tilbage.

Der ligger efter min Mening i disse Udtalelser en Insinuation, som jeg paa det bestemteste maa tilbagevise. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvad vi har gjort i den 4-aarige Periode 1920—24 for ogsaa at hjælpe andre Erhverv, det er der ingen Grund til, for det er kendt for alle. Vi maa naturligvis til enhver Tid holde paa den Retningslinie, som vi mener er den rigtige, og den højtærede Statsminister maa undskylde, hvis den kommer paa tværs af det, han mener der skal gøres i det paagældende Øjeblik overfor et eller andet Erhverv. Men hvad er det, vi har forlangt fra Landbrugets Side? Er det en Hjælp? Ja, det er den Bistand til det, vi har anmodet om, at Regeringen maatte tage et Initiativ med Hensyn til disse Forhandlinger overfor den tyske Regering. Og hvad skulde vi i det hele taget have en Regering eller en Udenrigsminister til, maa jeg spørge, hvis vi ikke skulde have ham til at hjælpe i en saadan Situation, saa at disse Forhandlinger kunde komme i Gang, og saa at de til syvende og sidst kunde resultere i noget positivt og noget heldigt for vort Land? Men derudover ved jeg ikke noget af, at man fra Landbrugets Side har anmodet den højtærede Regering og den højtærede Statsminister om Hjælp.

Der var, maa jeg sige, noget i høj Grad dunkelt og mystisk i Statsministerens Udtalelser om den Hjælp, som Regeringen vilde bringe ikke alene Industrierhvervene, men ogsaa Landbruget, og vi spekulerede naturligvis meget paa, hvad man nu vel kunde tænke sig fra Regeringens Side. Der

er i alt Fald løftet en Flig derfor i en Udtalelse, som den højtærede Socialminister har fremsat i et Landstingsudvalg, og man har Indtrykket af, at de Krykker, der blev talt om i sin Tid, nu er færdige fra Ministeriets Værksted. Men jeg kender for mit Vedkommende ikke noget til, at Landbruget har bedt om saadanne Former for Hjælp.

Den højtærede Udenrigsminister svarede paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, og hans Udtalelser angaaende Hestetolden, og hvad man vilde foretage sig fra Regeringens Side i den Henseende, kan jeg fuldt ud være tilfreds med. Men med Hensyn til Kvægtolden forekommer det mig, at den højtærede Ministers Udtalelser var af den Beskaffenhed, at de ikke i Øjeblikket vidner om stor Aktivitet, men tværtimod om Passivitet fra Regeringens og Udenrigsministerens Side, idet han bl. a. kom med den Udtalelse, at dette Spørgsmaal endnu ikke var aktuelt, man maatte gøre Erfaringer o. s. v. Det forekommer rigtignok mig, at Spørgsmaalet er i allerhøjeste Grad aktuelt, og at man allerede har gjort tilstrækkelige Erfaringer, til at man kan tage et Arbejde op for at faa de fastsatte Toldsatser betydeligt ændret. Nu skal jeg imidlertid for mit Vedkommende ikke gaa haardt i Rette med den højtærede Udenrigsminister, i hvert Fald ikke paa det nuværende Tidspunkt, for der kan selvfølgelig foreligge Forhold, som jeg for mit Vedkommende er ubekendt med: dette, at der er indledet Forhandlinger mellem Tyskland og andre Lande, og at man mener, at man maa vente og se, hvorledes disse Forhandlinger forløber, og hvilket Resultat man der maatte komme til. Men jeg maa, som sagt, betone, at Spørgsmaalet allerede er i allerhøjeste Grad aktuelt.

Jeg ved udmærket godt, at Udførselen af Heste og af Kreaturer i Sammenligning med de store Artikler, som vi sender til England, nemlig Flæsk og Smør, spiller en mindre Rolle. Men alligevel maa vi endelig alle sammen forstaa, at det er noget særdeles vigtigt, vi her taler om. Thi hvis Hesteavl en i Danmark bliver umuliggjort, og hvis vore Kreaturer efterhaanden ved Salg bliver noget i Retning af et Affaldsprodukt, som altsaa koster meget smaa Priser, saa vil man yderligere anstrenge sig og koncentrere sig om de to Artikler: Smør og Flæsk, som vi sender til det engelske Marked, og derved vil Tallene paa disse Produkter blive endnu meget højere, og Englænderne vil med endnu større Interesse og maaske